

උන්ථාන සමයේ සයවන සතිය
සෙනසුරාදා

පළමුවන කියවීම

අපෝස්තලවරුන්ගේ ක්‍රියා පොතෙන් ගත් පාඨයෙකි.

ක්‍රියා 18: 23-28

“ජේසුස් ස්වාමීන් වහන්සේ ක්‍රිස්තු තුමන් බවට
අපොල්ලොස් වාද කළේය.”

පාවුලු අන්තියෝකියේ කලක් ගත කළ පසු පිටත්ව ගලාතිය සහ පිරිගිය යන පළාත් මැදින් යමින් සියලු ගෝලයන් ධෛර්යයවත් කළේය.

අලෙක්සන්ඩ්‍රියාවෙහි උපන් අපොල්ලොස් නම් එක්තරා ජුදෙව්වරයෙක් එපිසයට ආවේය. ඔහු ව්‍යක්ත කපිකයෙකි. බහුශ්‍රැත ධර්ම දේශකයෙකි. මේ මිනිසා ස්වාමීන් වහන්සේගේ මාර්ගය ගැන ඉගෙනීම ලැබුවෙකි. ඔහු ජවලිත සිතින් දෙවියන් වහන්සේ පිලිබඳ කරුණු හරි ලෙස උගන්වමින් දේශනා කළේය. එහෙත් ඔහු දැනගෙන සිටියේ ජුවාමිගේ බෞතියම ස්නාපනය පමණකි. ඔහු ධර්ම ශාලාවෙහි දී නිර්භීතව කතාකරන්නට පටන් ගත්තේය. ප්‍රිස්කිලා ද අකිලා ද ඔහුගේ බස් අසා ඔහු තමන් ලඟට කැඳවා ගෙන දෙවියන් වහන්සේගේ මාර්ගය වඩා හරි ලෙස ඔහුට පහදා දුන්හ. තවද ඔහු ග්‍රීසියට යන්නට අදහස් කළ කල්හි සහෝදරයෝ ඔහු ධෛර්යවත් කොට ඔහු පිලිගන්නා ලෙස ගෝලයන්ට ලියා යැව්වේය. ඔහු එහි පැමිණි කල දේව වරප්‍රසාදය කරණකොටගෙන අදහාගෙන සිටි අයට බොහෝ උපකාර කළේය. මන්ද, ඔහු ජේසුස් වහන්සේ ක්‍රිස්තුස් බව ශුද්ධ

ලියවිල්ලෙන් පෙන්වා දෙමින් සුදෙව්වරුන්ගේ තර්ක ප්‍රසිද්ධියේම එවිතර
ලෙස බිඳ හරිමින් පරාජය කළේය.

දේව වාක්‍යය එසේය.

පිලිතුරු ගීය

ගීතාවලිය

47:1-3, 8-9

පිලිතුර: දෙව්දාණෝ ජාතින් අතර රජ්දාණෝය.

ගීය:

සව් සතුන්, අත්පොලොසන් දෙන්න. ජය ගොස නංවා දෙව්දුන්ට
තුති දෙන්න. අති උතුම් සම්දාණෝ බියකරුය. මුළු මහ පොලොව
කෙරේ අග රජ ය.

එතුමාණෝ ජාතින් පරදා අපට ජය දුන් සේක. සව් සත කෙරේ අග
රජ වන සේක. දෙව්දාණෝ ජාතින් අතර රජ්දාණෝ ය.
එතුමාණෝ සුවිශුද්ධ සිහසුන් අරා වැඩ සිටින සේක.

ජාතින්ගේ අධිපතිහු ආච්ඡාදනයෙන් වංශයට අයත් දේව සෙනඟ සමඟ
එක්රැස් වන්නෝය. පොලොවේ බලවත් ජාතිහු දෙව්තුමන්ට අයිතිය.
එතුමාණෝ උන් හැම කෙරේ රජකම් කරන සේක.

සාධුකාරය

ආලේඛයා! ආලේඛයා!

“මම පියාණන් වහන්සේගෙන් අයදින්නෙමි.

උන්වහන්සේ ද ඔබ සමඟ යුගාන්තය දක්වා සදහටම සිටින පිණිස වෙන සහායදායකයකු දෙන සේක.”

ආලේඛයා!

සුවිශේෂය

සුවිශේෂක ජුවාම්තුමන් විසින් ලියන ලද දේව වාක්‍යය නම් මෙසේය.

ජුවාම් 16 : 23-28

“ඔබ මට ප්‍රේම කරන බැවින් පියාණන් වහන්සේ ඔබට ප්‍රේම කරන සේක.”

“ඒ දවසේ දී ඔබ කිසි ප්‍රශ්නයක් මාගෙන් අසන්නේ නැත. ඒකාන්තයෙන්ම මම ඔබට කියමි. මාගේ නාමයෙන් ඔබ පියාණන් වහන්සේගෙන් යමක් ඉල්ලුවොත් උන්වහන්සේ ඒ දේ ඔබට දෙන සේක. මේ වනතෙක් ඔබ මාගේ නාමයෙන් කිසිවක් ඉල්ලා නැත. ඉල්ලන්න, ඔබට ලැබේ. මෙසේ ඔබගේ ප්‍රීතිය පූර්ණ වන්නේය.”

“මේ දේවල් උපමා මගින් මම ඔබට කීවෙමි. එහෙත් තවත් උපමා මගින් කතා නොකර, පියාණන් වහන්සේ ගැන පැහැදිලි ලෙස ඔබට ප්‍රකාශ කරන කාලය පැමිණෙන්නේය. ඒ දවසේ දී ඔබ මාගේ නාමයෙන් අයදින්නහු ය. ඔබ උදෙසා පියාණන් වහන්සේට යාවිඤ්ඤා කරන්නෙමි යි මම නොකියමි. ඔබ මට ප්‍රේම කරන බැවින් ද මා පියාණන් වහන්සේ

වෙනත් වැඩම කළ බව ඔබ විශ්වාස කරන බැවින් ද පියාණන් වහන්සේම ඔබට ප්‍රේම කරන සේක. මම පියාණන් කෙරෙන් නික්ම ආවෙමි. ලෝකයට පැමිණ සිටිමි. මම නැවත ලෝකය අත්හැර පියාණන් වහන්සේ වෙතට යන්නෙමි” යි වදාළ සේක.

සුවිශේෂ වාක්‍යය එසේය.